

POGODI TKO SAM - VJERONAUČNI PETI RAZRED **(Prva Crkva)**

Naviještao sam evanđelje, posluživao kod stola i brinuo se za siromahe. Židovi su se pobunili protiv mene i osudili me na smrt kamenovanjem. Smetalo im je što sam ispovijedao vjeru u Isusa Krista. Molio sam Gospodina da im oprost.

(STJEPAN PRVOMUČENIK)

Spremao sam se sa 40 000 vojnika za bitku protiv Maksencija koji je okupio oko 100 000 vojnika. Večer prije sukoba imao sam viđenje. Kršćanski Bog mi se javio i rekao „u ovom ćeš znaku pobijediti“. Naredio sam da se na štitove mojih vojnika nacrtaju križi. Bez obzira na ljudstvo, u pobjedu nisam sumnjao. Kasnije sam izdao Milanski edikt.

Ja sam...

(KONSTANTIN)

Imam šareno perje, rep, dvije noge, krila. Stasa sam malena ali Bog mi je podario prodoran glas. Ljudi me stoljećima koriste i kao budilicu. U zoru jednoga petka počeo sam svoj uobičajeni jutarnji poziv na ustajanje a jedan čovjek je u taj čas gorko zaplakao. Zanimljivo je ime toga čovjeka - Stijena, Petar. Često me crtaju pored njega kao simbol.

(PIJETAO)

O sebi mislimo da smo vrlo mudri ljudi. Volimo razgovarati i raspravljati o važnim životnim pitanjima. Kolijevka smo filozofije i filozofskog razmišljanja. Rado prihvaćamo i tuđa mišljenja i širimo ih dalje. U gradu se jednog dana pojavio neki odličan govornik – govorio je srcem, ali vidjelo se odmah da je i veoma mudar. Rado smo ga slušali dok nije počeo o uskrsnuću od mrtvih.

(ATENJANI)

Drevna smo pisma nastala u vrijeme kad se pisalo perom na pergameni pri svjetlosti svijeće. Proputovala smo mnoge gradove: Rim, Solun, Efez, Korint... Dvije trećine nas potpisuje Pavao apostol.

Mi smo...

(POSLANICE)

Bio sam papa bez crkve i bez palače. Mise sam služio po obiteljskim kućama i katakombama. Je li mi bilo teško? Jako, jer vremena su bila teška. Jesam li živio u strahu? Živio sam u velikom strahu. Usprkos tomu uvijek sam znao da Crkvu koju vodim vrata paklena neće nadvladati.

(PETAR APOSTOL)

Grad sam u Siriji. Slušajući slavne propovjednike mnogi su se na mojim ulicama i trgovima obratili na kršćanstvo. Tako sam postala veliko središte kršćanstva. Upravo sa mojih područja Pavao je kretao na svoja velika misijska putovanja.

Ja sam...

(ANTIOHIJA SIRIJSKA)

U našem gradu kojim dominira svetište božice Artemide već tri godine boravi neki Židov. Možda je i Rimljanin, pričaju da je građanin Rimskoga Carstva. No, to nije važno. Važno je to što on ne priznaje naše bogove ni naša božanstva već ljudima puni glave o nekom skitnici raspetom na križu za kojega tvrdi da je pravi Bog. Zbog njegovih priča propada nam trgovina kipova i suvenir.

(EFEŽANI - TRGOVCI IZ EFEZA)

Na svijet sam došao u Tarzu, a u vječnost se preselio u Rimu. Najvažniji događaj moga života je susret s Gospodinom pred Damaskom. Gdje god sam došao, a došao sam u mnoge gradove i manja mjesta, pripovijedao sam o tome i o svemu što sam znao o Gospodinu. Nešto sam i zapisao u pismima koja vi danas zovete poslanice.

(PAVAO APOSTOL)

Ja sam novozavjetna knjiga. Nalazim se između evanđelja i poslanica. Ime mi je sastavljeno od dvije riječi koje opisuju moj sadržaj. Govorim o nastanku Crkve i životu prvih kršćana.

(DJELA APOSTOLSKA)